

Warszawa, dnia 23 września 2022 r.

Sygn. akt VI Ka 505/22

1

2WYROK

2.1 W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

3 Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Zawadka

Sędziowie: SO Remigiusz Pawłowski

SR (del.) Tomasz Morycz (spr.)

protokolant: Monika Zarzycka

4 przy udziale prokuratora Aneta Ostromecka

po rozpoznaniu dnia 23 września 2022 r.

5 sprawy H. J., syna A. i K., ur. (...) w W.

6 oskarżonego o przestępstwa z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, art. 18 § 1 kk w zw. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

7 na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

8 od wyroku Sądu Rejonowego w Legionowie

9 z dnia 28 lutego 2022 r. sygn. akt II K 236/20

I. zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że w punkcie III jako podstawę skazania przyjmuje art. 18 § 3 kk w zw. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem opłaty w postępowaniu odwoławczym i obciąża go pozostałymi wydatkami tego postępowania.

SSO Anna Zawadka SSO Remigiusz Pawłowski SSR (del.) Tomasz Morycz

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 505/22	
Załącznik dołącza się w każdym	1		

przypadku. Podać liczbę załączników:		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		
1.1 Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji		
Wyrok Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 28 lutego 2022 r. w sprawie o sygn. akt II K 236/20 w części dotyczącej oskarżonego H. J..		
1.2 Podmiot wnoszący apelację		
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
# oskarżyciel posiłkowy		
# oskarżyciel prywatny		
# obrońca		
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
# inny		

0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo		

	błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu			
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia			
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia			
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
0.11.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami				

przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
0.12.1. Ustalenie faktów				
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	
		H. J.	Dotychczasowa niekaralność Sytuacja majątkowa	Karta karna - k.483 Informacja e - (...) k.482
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	

0.12.2. Ocena dowodów		
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu.
Dotychczasowa niekaralność Sytuacja majątkowa	Karta karna Informacja e - (...)	Dokumenty zostały sporządzone przez uprawnione podmioty, nie były kwestionowane i nie budziły żadnych wątpliwości.

0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu.
STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	Obrońca oskarżonego H. J. zaskarżonemu wyrokowi zarzucił: 1. Błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu przez Sąd, że: a) H. J. umówił H. P. z nieustaloną mężczyzną w celu zakupu środków odurzających w postaci marihuany w ilości 12,28 gramów podczas gdy przesłuchany na rozprawie w dniu 23 listopada 2021 roku oskarżony H. P. wyjaśnił, że skłamał w postępowaniu przygotowawczym zeznając, iż H. J. pomagał mu w załatwieniu narkotyków i nie udzielił wiadomości od kogo ją nabył. Sąd nie wyjaśnił dlaczego te zeznania tego oskarżonego są mniej wiarygodne od tych złożonych w trakcie postępowania przygotowawczego. Co więcej potem oskarżony H. P. wskazał, iż: „Przypomina mi się teraz że w pewnej chwili gdy byłem przesłuchiwany na Policji wszedł jakiś policjant i powiedział, że któryś z moich kolegów zatrzymanych	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

ze mną coś wygadał ale ten który mnie przesłuchiwał uciszył go. Według mnie jemu chodziło o to, żeby stworzyć na mnie wrażenie że koledzy obciążyli mnie w swoich wyjaśnieniach. Ja nie podtrzymuje swoich wyjaśnień w których podałem że marihuanę, którą przy mnie ujawniono nabyłem w dniu zdarzenia. Ja ją nabyłem wcześniej." Zatem sam oskarżony wskazał powód dla którego w toku postępowania przygotowawczego obciążył mojego Klienta fałszywym wyjaśnieniem. Tego już Sąd Rejonowy w Legionowie analizie nie poddał. Jednocześnie zdaniem świadka M. M. przesłuchanej również w dniu 23 listopada 2021 roku na rozprawie: „Nic mi nie wiadomo aby w dniu zdarzenia mój chłopka w Legionowi zakupił narkotyki. Nie wiem gdzie my się zatrzymaliśmy w L. po D. W.. Chyba na chwilę na niego czekaliśmy ale nie jestem w stanie powiedzieć. Po zabraniu go do samochodu od razu pojechaliśmy na miejsce zdarzenia" Zatem zdaniem tego świadka również oskarżony H. J. nie udzielał żadnej pomocy w nabyciu narkotyków przez jej partnera;

b) H. J. posiadał amfetaminę w ilości 5,46 gramów netto oraz wyrzucił ją pod samochód w sytuacji w której w dniu 29 lipca 2005 roku oskarżony nie posiadał tych substancji. Co więcej przesłuchany na rozprawie w dniu 3 stycznia 2022 roku świadek G. K., funkcjonariusz Policji zeznał, że jedynie jeden z oskarżonych tj. H. P. przemieścił się jak zobaczył nieoznakowany patrol Policji i wyrzucił na tyle samochodu worek, który potem okazał się marihuaną. Jeżeli jedynie ten oskarżony się przemieszczał

a oskarżony H. J. zdaniem stał nieruchomo przed samochodem, zdaniem oskarżonego D. W. nawet 2-3 metry przed samochodem, to w jaki sposób oskarżony H. J. mógł wrzucić pod samochód amfetaminę, tym bardziej, że mój Klient takich substancji nie zażywa, nie jest od niej uzależniony - patrz zeznania ojca oskarżonego H. J.. Jedynym oskarżonym, który przyznał się do zażywania amfetaminy był D. W., który na rozprawie w dniu 23 listopada 2021 roku zeznał: „Ja kolegów nie informowałem że będę zażywał amfetaminę. Koledzy powiedzieli że idą zapalić papierosy. Wiem że papierosy palą dwaj H.. Policjanci powiedzieli że wszyscy zostaną zatrzymani jeżeli ktoś się nie przyzna do amfetaminy znalezionej pod samochodem. Nie pamiętam kto się przyznał.” Oskarżony wyjaśnił, że narkotyki zażywał w dniu czynu od 2 lat, w tym również amfetaminę. Być może amfetamina znaleziona pod samochodem również należała do tego oskarżonego, nie można wykluczyć tego, iż oskarżony ten przekazał woreczek z tą substancją oskarżonemu H. P. jak ten przemieszał się na tył samochodu aby pozbyć się woreczka z marihuaną aby również go wyrzucić. Dlaczego ta wersja jest mniej prawdopodobna od wersji ustalonej przez Sąd Rejonowy w Legionowie według której mój Klient miał posiadać amfetaminę w woreczku, następnie widząc podjeżdżający patrol Policji szybko schylić się i wrzucić ten woreczek pod samochód w sytuacji w której żaden z funkcjonariuszy Policji tego ruchu nie zobaczył a wręcz z zeznań Policjantów wynika, że mój Klient stał w miejscu i spokojnie dopalał

	papierosa jak Policjanci podjechali na miejsce kontroli. II. Rażąco niewspółmierność kary za czyn z punktu 1 wyroku wskazując, iż oskarżony wyjaśnił, iż marihuanę posiadał wyłącznie na swoje własne potrzeby, zamierzał ją w krótkim czasie od zatrzymania wypalić. Porcja substancji nie była duża, pozwalała na wykonanie z niej jedynie 2 „blantów”, które można spokojnie wypalić w ciągu jednego wieczoru. Sąd jako okoliczność obciążającą wskazał znaczną społeczną szkodliwość czynu, czyn mojego Klienta nie był społecznie szkodliwy, a moim zdaniem Sąd dokonał oceny czynu pierwszego w oparciu o ustalenia winy za czyny II oraz III, co jest przez obronę kwestionowane. Mój Klient nikomu nie ułatwiał spożycia narkotyku, osoby z którymi wówczas przebywał regularnie spożywały narkotyki, w tym narkotyki ciężkie jak D. W.. Prawdą jest zatem to co zeznał ojciec oskarżonego A. J., który wskazał, iż jego syn w pewnym okresie swojego życia popadł w złe towarzystwo i jedyną metodą na wyciągnięcie syna z tego towarzystwa był wyjazd do Niemiec. Z tego też względu w przeciwieństwie do Sądu Rejonowego w Legionowie nie uważam H. J. za osobę, która powinna otrzymać karę za czyn I w wymiarze 3 miesięcy pozbawienia wolności.	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny lub niezasadny.		
Apelacja obrońcy oskarżonego była niezasadna i nie zasługiwała na uwzględnienie. Sąd Rejonowy poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne, słusznie stwierdzając		

winę oskarżonego co do obu kwestionowanych czynów. Zdaniem Sądu Okręgowego wniesiony środek zaskarżenia stanowił jedynie subiektywną ocenę zgromadzonego materiału dowodowego i gołosłowną polemikę z zaskarżonym orzeczeniem.

Jeśli chodzi o czyn z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, to słusznie oparto się na wyjaśnieniach złożonych przez oskarżonego H. P. w postępowaniu przygotowawczym, kiedy będąc po raz drugi przesłuchiwany w dniu 11 sierpnia 2019 r. wskazał, że „Do L. pojechaliśmy po narkotyki. To H. J. ustawił to spotkanie. Pojechaliśmy gdzieś pod las. Ustawił to spotkanie na moją prośbę” (k.91) (...) „Ja prosiłem H. w dniu 09.08.2019 r. żeby umówił takie spotkanie z osobą, od której mógłbym kupić marihuanę. Powiedziałem mu, ile chcę kupić. Zwróciłem się z tym do H., bo po nim widać, że też zażywa narkotyki” (k.92). Co istotne, oskarżony nie poprzestał na tym stwierdzeniu, ale dokładnie opisał transakcję, w której pośredniczył oskarżony H. J., stwierdzając „Ani H., ani moja dziewczyna nie wysiadali z samochodu. Ja wysiadłem z samochodu i poszedłem w las, tam spotkałem tego mężczyznę. Był ode mnie trochę wyższy, wydaje mi się po głosie, że był ode mnie starszy. Miał krótkie ciemne spodenki i podkoszulkę z krótkim rękawem, też ciemną. Kupiłem od niego 12 gram marihuany za 350 złotych. Ja wróciłem do samochodu. Moja dziewczyna nie wiedziała po co jedziemy do tego lasu” (k.91) (...) „Nie wiem czy D. wiedział o celu spotkania w lesie, ja mu nie mówiłem. D. nie wysiadał ze

mną z auta i też, tak jak H. nie kupował ze mną narkotyków” (k.92). Wprawdzie później zmienił zdanie, jednak nie potrafił w logiczny sposób tego wyjaśnić. Tym bardziej, że był wówczas przesłuchiwany nie przez funkcjonariusza Policji, ale przez prokuratora, w dodatku kobietę, nie zgłaszając zastrzeżeń ani co do jej osoby, ani co do przebiegu tej czynności. Tłumaczenie „(...) powiedziałem tak bo się zdenerwowałem całą sytuacją i nie wiedziałem co ma powiedzieć tym bardziej że nie jestem żadnym bandytom. Ponadto w dniu zatrzymania było mi wszystko jedno mówiłem co chcieli usłyszeć policjanci, więc na wszystko się zgadzałem bo byłem zmęczony tą całą sytuacją. Nie było gróźb z strony policjantów ani żadnej innej przemocy. Było to spowodowane że będę musiał siedzieć na dołku a najgorszej sytuacji że pójdę do więzienia” (k.217) było oczywiście nieprzekonujące. Co więcej, jego wyjaśnienia w tym zakresie miały ścisły związek z przyznaniem się do popełnienia czynu z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, dotyczącego marihuany, którą wrzucił pod samochód w jego tylnej części w momencie, kiedy pojawili się funkcjonariusze Policji. Podtrzymując wówczas swoje wcześniejsze wyjaśnienia i odpowiadając na uszczegóławiające je pytania opowiedział, w jaki sposób wszedł w posiadanie zabronionego środka. W tym miejscu wskazać należy, że oskarżony H. J. był jego kolegą z pracy, z którym pozostawał w dobrych relacjach. Tym samym nie miał żadnego powodu, żeby składać obciążające go relacje, wymyślając sytuację, która nie miała miejsca. Oskarżony H. P. mógł przecież

wskazać, że kupił marihuanę przypadkowo bądź spotkanie z udzielającym mu jej mężczyzną zorganizowała mu inna osoba. Mógł też odmówić odpowiedzi na pytania w tym zakresie. Wbrew twierdzeniom obrońcy oskarżonego, szereg przytoczonych wyżej argumentów przemawiało za przyjęciem, że to wersja przedstawiona przez oskarżonego H. P. podczas przesłuchania w dniu 11 sierpnia 2019 r., kiedy obawiał się konsekwencji swojego postępowania i był skłonny do współpracy z organami ścigania, była zgodna z rzeczywistością. Wprawdzie jego twierdzenia nie znalazły potwierdzenia w wyjaśnieniach oskarżonych H. J. i D. W., jak również zeznaniach świadka M. M., jednak należy mieć tu na uwadze, że mieli w tym określony interes. Tyczyło się to zwłaszcza oskarżonego H. J.. Ponadto z relacji oskarżonego H. P. wynikało, że oskarżony D. W. i świadek M. M. mogli nie wiedzieć, po co się zatrzymują i po co opuszcza samochód. Tym bardziej, że sami pozostali w środku.

Jeśli chodzi o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii dotyczący amfetaminy, to tak jak w przypadku oskarżonego H. P. kluczowe było tu przesłuchanie w dniu 11 sierpnia 2019 r., również przeprowadzone przez tego samego prokuratora. Oskarżony H. J. wskazał wówczas „Ja prowadziłem samochód cały czas. Zgasilem samochód, z H. wyszliśmy z auta, chcieliśmy zapalić lufkę z marihuany, którą ja miałem przy sobie (...) Mieliliśmy palić razem, we dwóch. Fikę nabiłem, ale nie zdążyliśmy jej wypalić, ponieważ przyjechała Policja. Ja

wyrzuciłem firkę pod samochód. Firkę była moja (...) Marihuana spod samochodu była H., a amfetamina spod samochodu moja i H. na pół” (k.101). W tym miejscu wskazać należy, że o ile po pojawieniu się funkcjonariuszy Policji oskarżony H. P. przemieścił się w kierunku tyłu pojazdu, o tyle oskarżony H. J. pozostał w miejscu, gdzie wcześniej stali, to jest przy drzwiach od strony pasażera. To tam ujawniono firkę, o której mówił, do której posiadania i do której odrzucenia się przyznał. To obok niej, co jednoznacznie wynika z protokołu oględzin miejsca zdarzenia (k.34), znajdowała się amfetamina. Wprawdzie wszystko wskazuje na to, że pod samochód wrzucił ją oskarżony H. J., co jest logiczne także z tego względu, że oskarżony H. P. próbował pozbyć się w tym momencie i w ten sam sposób marihuany, jednak osoba dysponenta zabronionej substancji nie rozstrzyga o jego posiadaniu. Byłoby tak również wtedy, gdyby był nim oskarżony H. P., prawomocnie skazany za identyczny czyn. Z wyjaśnień oskarżonego H. J. jednoznacznie wynikało bowiem, że amfetamina była wspólna. Być może mężczyźni najpierw chcieli wypalić marihuanę, a następnie zażyć amfetaminę. Co więcej, ta substancja psychotropowa nie mogła należeć do żadnej z pozostałych osób. Jak wynikało ze zgromadzonego materiału dowodowego w chwili pojawienia się funkcjonariuszy Policji świadek M. M. znajdowała się w pewnej odległości od samochodu i nie wykonywała żadnych czynności, które by za tym przemawiały. Z kolei oskarżony D. W. znajdował się na tylnym siedzeniu trzydrzwiowego pojazdu i także nie wykonywał żadnych ruchów. Wyrzucenie przez niego amfetaminy

w taki sposób, że znalazłaby się pod samochodem w tym miejscu było niemożliwe. Ponadto próbowałby się pozbyć całej posiadanej substancji psychotropowej, której znacznie większą ilość przy nim ujawniono, a nie jedynie części. Także w tym przypadku zmieniając później swoje wyjaśnienia w tym zakresie oskarżony H. J. nie był w stanie racjonalnie przedstawić, z czego wynikała tak diametralna różnica. Tak jak oskarżony H. P. próbował tłumaczyć się naciskami ze strony funkcjonariuszy Policji i chęcią chronienia świadka M. M. przed zatrzymaniem. Tymczasem osoba ta od początku nie była podejrzewana o popełnienie jakiegokolwiek przestępstwa. Odnosząc się natomiast do zeznań ojca oskarżonego H. J., a sprowadzających się do zaprzeczenia, że jego syn zażywa amfetaminę i tym samym zapewnienia, że nie mógł jej posiadać, to było to jedynie przekonanie osoby najbliższej dla oskarżonego H. J. i mającej interes w przedstawieniu go w korzystnym świetle. Ponadto nie było go na miejscu zdarzenia i nie miał wiedzy o jego przebiegu. Trudno też przyjąć, żeby syn informowałby go o tego typu używkach, co zapewne spotkałoby się z jego sprzeciwem. Dodatkowo to, że ktoś nie jest od nich uzależniony, nie oznacza to automatycznie, że nie może posiadać i zażywać zabronionej substancji, chociażby okazjonalnie.

Jeśli chodzi o wymierzone oskarżonemu H. J. kary tak jednostkowe, jak i łączną, to do skutecznego podniesienia zarzutu w tym zakresie wymagane jest zaistnienie rażącej niewspółmierności. Czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29

lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii dotyczący marihuany w ilości 1,14 g netto jest zagrożony karą pozbawienia wolności do lat 3. Wprawdzie Sąd Rejonowy wymierzył mu za niego karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, identyczną jak przy kolejnym czynie z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, tyle że odnoszącym się do amfetaminy w ilości 5,46 g netto, jednak ewentualna różnica byłaby tu niewielka. Ponadto orzeczenie za wskazany na wstępie czyn wnioskowanej kary grzywny nie miałyby wpływu na karę łączną 1 roku pozbawienia wolności, która odpowiadała dolnej granicy ustawowego zagrożenia przy czynie z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i zarazem pozwalała na zastosowanie instytucji warunkowego zawieszenia jej wykonania, a sumarycznie spowodowałyby dla oskarżonego większą dolegliwość w postaci dodatkowych konsekwencji finansowych. Oczywiście, przy założeniu utrzymania pozostałych rozstrzygnięć w mocy.

Wniosek

Zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie H. J. od zarzucanych jemu czynów opisanych w pkt. II oraz III wyroku natomiast w przypadku czynu opisanego w pkt. I wyroku zmiana kwalifikacji prawnej tego czynu i zakwalifikowanie go z art. 62 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i wymierzenie jemu z tego tytułu kary grzywny w wysokości 50 stawek po 20 złotych każda.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny lub niezasadny.		
Z opisanych wyżej względów wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie.		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
Wskazać wszystkie okoliczności, które sąd uwzględnił z urzędu, niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów (art. 439 k.p.k., art. 440 k.p.k.).		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności.		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
1.3 1	Przedmiot utrzymania w mocy	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy.		
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
1.3.1 1.	Przedmiot i zakres zmiany	
W punkcie III jako podstawę skazania przyjęto art. 18 § 3 kk w zw. z art. 59 ust. 1		

ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, naprawiając oczywiste uchybienie najpierw prokuratora, a następnie Sądu Rejonowego, który przyjmując pomocnictwo odwołał się do art. 18 § 1 kk dotyczącego zupełnie innej instytucji. W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymano w mocy, z opisanych wyżej względów nie dopatrując się podstaw do jego modyfikacji.	
Zwięźle o powodach zmiany.	
Z uwagi na to, że oskarżonego uznano za winnego tego, że w nieustalonym dniu, jednakże nie później niż w dniu 9 sierpnia 2019 r. udzielił nieustalonej osobie pomocy w sprzedaży środków odurzających w postaci marihuany H. P. w ilości 12,28 grama netto poprzez zaaranżowanie spotkania sprzedawcy z H. P., do którego doszło dniu 9 sierpnia 2019 r. w L., nie ulega wątpliwości, że swoim zachowaniem wyczerpał znamiona czynu z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.	
0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia.	
	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.

Zwiężle o powodach uchylenia.		
	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia.		
4.	Konieczność warunkowego umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i warunkowego umorzenia ze wskazaniem podstawy prawnej warunkowego umorzenia postępowania.		
5.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia.		
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia z wyroku		
Lp.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.
6. Koszty Procesu		
Wskazać oskarżonego.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.

H. J.	III	Mając na uwadze wynik procesu, oskarżony powinien ponieść wszelkie koszty, jakie wygenerowało jego postępowanie. Z tego tytułu zasądzono od niego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 180 złotych tytułem opłaty za postępowanie odwoławcze i obciążono go pozostałymi wydatkami tego postępowania. Biorąc pod uwagę, że oskarżony jest osobą młodą i zdolną do pracy, to uiszczenie tych należności nie powinno stanowić dla niego żadnego problemu.
7. PODPIS		
SSO Remigiusz Pawłowski SSO Anna Zawadka SSR (del.) Tomasz Morycz		

0.11.3 Granice zaskarżenia		
Wpisać kolejny numer załącznika 1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego w Legionowie, II Wydział Karny z dnia 28 lutego 2022 r., sygn. akt II K 236/20 w części dotyczącej oskarżonego H. J.	
0.11.3.1 Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść	# w całości	

# na niekorzyść			
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2 Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia,		

	jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.11.4. Wnioski			
#	Uchylenie	#	zmiana